

Ja, Sikkerhedsrådet har vedtaget det ved at henvise til roadmap'en – køreplanen for fred – og det vil sige, at havde vi ikke haft en sikkerhedsrådsbeslutning om køreplanen for fred, så havde vi ikke haft arbejdet for en tostatsløsning.

Så jeg er da glad for, at hr. Rune Lund nu virkelig er glad for, at jeg sikrede, at køreplanen for fred er med i generalforsamlingsteksten. Tak for den støtte, hr. Rune Lund! Jeg er bare ikke helt sikker på, at hr. Rune Lund var klar over, han kom til at støtte mig.

Det andet er: Jamen hvis vi nu siger, at vi ikke vil have den handelsaftale, fordi Israel har økonomisk glæde af den, så er vi jo af hensyn til balancen nødt til at sige, at vi så i øvrigt også må holde op med at støtte palæstinenserne økonomisk, for vi skal jo gå efter en tostatsløsning og behandle begge parter ens. Der kommer jo raketter ind i Israel hele tiden.

Så hr. Rune Lunds forslag er altså at ophæve handelsaftalen og lade være med at støtte palæstinenserne. Det er bare ikke min politik.

Rune Lund (EL):

Næ, min politik er: Ophæv handelsaftalen, når Israel ikke lever op til forpligtelserne om at overholde menneskerettighederne. Jeg synes, det er et meget godt princip, at hvis der er nogle regler i en aftale, så skal man leve op til reglerne i den aftale, og hvis reglerne ikke bliver overholdt, så må man tage konsekvensen og indgå i en dialog. Når man har taget den dialog hundrede sytten gange, og der stadig væk bliver myrdet civile palæstinensere hver eneste dag, så må man på et tidspunkt også tage konsekvensen af, at dialogen ikke fører nogen vegne, og så må man opsigte handelsaftalen. Det er det, der er mit argument. Mit argument går selvfølgelig også ud på at støtte palæstinenserne.

Med hensyn til udenrigsministerens bortforklaringer i forbindelse med den der resolution, som man undlod at stemme for, så fik vi diskutert det rigeligt under sidste punkt, så det vil jeg lade være ved det.

Kl. 15.05

Men jeg vil gerne lige spørge udenrigsministeren: Når nu udenrigsministeren mener, at man skal indgå i en kritisk dialog med Israel, men har en meget hård og meget håndfast tilgang til f.eks. det palæstinensiske selvstyre, fordi Hamas vandt et valg, hvordan har udenrigsministeren det så med, at Ehud Olmert har lavet en ny ministerrokade, hvor Liebermann er blevet minister, en minister, som kommer fra et ul-

trahøjreorienteret nationalistisk parti, som bl.a. arbejder for et racerent Israel?

Hvad er lige præcis forskellen på sådan en som Liebermann og de mest fundamentalistiske kræfter inden for Hamas? Det kunne jeg godt tænke mig udenrigsministerens svar på.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er en meget væsentlig forskel. Hr. Liebermann styrer ikke Israels regering. Jeg har ikke set et eneste træk, hvor Olmert har imødekommet de ting, som hr. Rune Lund siger, og som er dybt kritisable i hr. Liebermanns holdninger.

Men det er altså sådan, at Hamas i Damaskus styrer Hamas i Gaza og styrede dem ind i den fuldstændig vanvittige krig i sommer. Så det vil sige, at vi altså her er udsat for en ubetydelig minister, som ikke styrer Israels regering, samtidig med at der på den anden side sidder en terrorbevægelse, som ikke accepterer Israels eksistens. Israel accepterer faktisk Palæstinas eksistens, de går ind for tostatsløsningen, og det gør Abbas også, og derfor støtter vi Abbas. Men det gør Hamas ikke, og slet ikke Hamas i Damaskus, og det er Hamas i Damaskus, der styrer Hamas i Gaza. Så der er sandelig forskel.

Naser Khader (RV):

Selvfølgelig skal Israel forsvare sig mod terror, det er der ingen tvivl om. Men problemet er, at der sker en overdreven gengældelse, det er jo det, der er problemet. Jeg mener, at demokratiet forpligter, at man godt kan forvente sig mere af et demokrati end af et ikkedemokrati, og derfor kan man ikke lave denne sammenstilling.

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Hvor langt vil ministeren tillade Israel at anvende overmagt, uden at det har nogen som helst former for konsekvenser eller medfører sanktioner? Er der en smertegrænse? Kan vi nå et tidspunkt, hvor vi siger: Nu er vi nødt til at bruge aftalen som instrument for ligesom at stoppe Israels overdrevne brug af vold?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det sidste kan jeg svare på ved at sige til hr. Naser Khader, at i det øjeblik, vi har sådan en situation, så er det faktisk ikke salen, vi skal drøfte den i, så skal jeg rådføre mig med Udenrigspolitisk Nævn. Det vil jeg selvfølgelig også gøre, hvis den opstår.

Det, som det her giver os basis for, er en meget klar dialog med Israel. Israel har tillid til Danmark, fordi Danmark klart og utvetydigt